



DUCH VIANOC



V kalendároch i v zozname dní pracovného pokoja sa uvádza 25. december ako Prvý sviatok vianočný. Nasledujúci deň - 26. december - sa nazýva Druhý sviatok vianočný. V cirkevnom kalendári je 25. decembra slávnosť Narodenia nášho Pána Ježiša Krista. Na druhý deň - 26. decembra - je sviatok svätého Štefana, prvého mučeníka.

Možno sa to zdá prinajmenšom zvláštne, ale nie je to náhoda. Prvý deň Vianoc oslavujeme Kristovo poslanie v Božom pláne spásy. Sviatok sv. Štefana nám pripomína, ako máme my odpovedať na tento Boží dar. Podľa príkladu sv. Štefana máme žiť v Kristovom duchu, teda v duchu Vianoc.

Potrebné informácie o živote sv. Štefana nám prináša kniha Skutky apoštolov. Apoštoli si ho vybrali spolu s ďalšími šiestimi diakonmi za svojich pomocníkov. Títo diakoni sa mali starať o chudobných ľudí a o spoločné stolovanie. Popri tom mali ohlasovať Kristovo evanjelium. V tejto službe sv. Štefan zastával popredné miesto.

Skutky apoštolov opisujú jeho smrť. ný pre dlhú odpredniesol pred nom veľrady od zlosti a zuproti nemu Ešte viac a povedal: B o h a "

Už to mohli vať. n e k r í k l i , u š i a v š e t v r h l i . V y z a m e s t o k a m e ň o v a l i . O n s a v t e j c h v í l i m o d l i l : „ P a n e J e ž i š u , p r i j m i m ô j h o d u c h a . " P o t o m s i k ľ a k o l a z v o l a l m o c n ý m h l a s o m : „ P a n e , n e z a p o č í t a j i m t e n t o h r i e c h . " A l e n č o t o p o v e d a l , z o m r e l (P o r o v . S k 7,57-60).



nám podrobne Bol ukameňovávažnú reč, ktorú veľradou. Člepekali srdcia bami škripali (Sk 7,54). ich popudil proti sebe, keď sa uprene zahľadel na nebo „Vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici (Sk 7,56).

n e p o č ú - S t r a š - v y z a p c h á v a l i s i c i s a n a ň o h n a l i h o a t a m h o k a m e ň o v a l i . O n s a v t e j c h v í l i m o d l i l : „ P a n e J e ž i š u , p r i j m i m ô j h o d u c h a . " P o t o m s i k ľ a k o l a z v o l a l m o c n ý m h l a s o m : „ P a n e , n e z a p o č í t a j i m t e n t o h r i e c h . " A l e n č o t o p o v e d a l , z o m r e l (P o r o v . S k 7,57-60).

(Pokračovanie na str. č. 6)



25 rokov s Novým Clusom

Situácia je taká aká je, dokonca neumožnila usporiadať ani obľúbenú vianočnú výstavu. Výstava sa však predsa v našej obci koná. Kultúrna komisia prišla s nápadom dať jej osvedčenú virtuálnu podobu. Jednou z pravidelných prispievateľiek je aj Júlia Tomanová, ktorej dva aranžmány uverejňujeme. Je potešiteľné, že na túto výstavu prispeli nielen stáli vystavovatelia, ale tiež sa zúčastnili viacerí noví. Napriek tomu prišli s novými originálnymi nápadmi, inšpiráciami na

zhotovenie vianočných dekorácií pre nás, ktorí si ich so záujmom prezeráme.

redakcia NC



TOTO JE VAKCÍNA PROTI KORONE...

nový



clus

Mesačník občanov Velkého Klíže

číslo 12.

rok 2020

ročník XXV.

Drevital

Vydanie vianočného čísla
finančne podporil
Drevital, s.r.o.



Veľa zdravia
a Božieho požehnania
nielen počas vianočných
sviatkov, ale aj počas nového
roka 2021 svojim čitateľom,
dopisovateľom a spolupracovníkom
praje redakcia Nového Clusu.

... takto okomentoval vstup do vody v Lázni Imrich Bujna starší. A nebol tam sám. Spolu s ním do Lázne vstúpili a zaplávali si ešte šiesti chalani a jedna mladá slečna. Prečo? V rámci otužovania svojho zdravia. Tento spôsob si vybrali ako vhodný a dostupný kedykoľvek. Niektorí sa otužovaniu vo vode venujú dlhší čas – Imrich, jeho syn tiež Imrich, Stanislav - o nich sme sa v našom mesačníku už zmienili. To sú vekom starší, hoci vôbec nie starí. Oni svojou odvahou pritiahli k sebe v tomto roku mladších – Peťo, Eliška, Samo, Šimon a Tobias. Takže, keď dobre rátame vo vode sa, spolu s divými kačkami, čľapkali ôsmi odvážlivci. A z brehu ich s údivom sledovalo asi trinásť tých menej odvážnych, od ktorých si vyslúžili úprimný obdiv. Samozrejme, nechýbalo fotenie, aby bolo toto snaženie zaznamenané. Je potvrdené, že ženský organizmus chlad horšie znáša, takže prvá vyšla z vody

(Pokračovanie na str. č. 9)

Blahoželáme

V mesiaci december 2020 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Milan Matejov - 50 rokov
Ladislav Janák - 60 rokov
Jozef Mokry - 70 rokov
Štefan Kováčik - 80 rokov

Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:

Anna Neštepá - 83 rokov
Helena Benková - 83 rokov
Jolana Sasková - 84 rokov
Jozefína Kňazeová - 90 rokov
Karol Kňaze - 92 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
 a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

.....

† OPUSTILI NÁS †

Vendelín Čavoj * 23.6.1947 † 9.12.2020

POĎAKOVANIE

*Nebolo mi dopriať s vami ďalej byť,
 nebolo lieku, aby som mohla žiť.
 Neplačte a nechajte ma kludne spať
 i bez slz možno spomínať...*

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom a všetkým známym, ktorí sa 24.11.2020 prišli rozlúčiť s našou milovanou mamou, starkou a babkou

Máriou Chrenkovou

ktorá nás opustila 17.11.2020 vo veku 82 rokov. Ďakujeme za prejavy sústrasti, kvetinové dary a vŕcne modlitby.



POĎAKOVANIE

*Hoci si odišiel a niet Ťa medzi nami,
 v našich srdciach zostaneš stále s nami.*

Touto cestou ďakujeme rodine, priateľom a známym, ktorí 15. decembra spolu s nami odprevali drahého manžela, otca a deda **Vendelína Čavoja** na poslednej ceste. Ďakujeme za prejavy sústrasti a kvetinové dary.

Smútiaca rodina.

SPOMIENKA

Dňa 15.12.2020 sme si pripomenuli 10. výročie, čo nás navždy opustil náš drahý otec a dedko

Milan Vladimír Kňaze

Venujte mu spolu s nami tichú spomienku a modlitby. S láskou spomína manželka a synovia s rodinami.



SEDÍ STARČEK

Sedí starček zachmúrený, pozerá oblokom,
 Vianoce sú a dážď leje, nebýva to zvykom.
 Podobný stav nachádza sa teraz v jeho srdci,
 slzy v očiach, ruky prázdne, život v starobinci.
 Mám tu zopár kolegov, čo rodinu nemajú,
 ale prečo ja tu mám byť, moje deti žijú!
 Na čo si len pomysleli, vždy odo mňa mali.
 Prečo taký krutý nevďak za lásku mi dali?

Sedí dieťa pri obluku, do ulice hľadá,
 tam naproti človek býva, traslavý a starý.
 Vianoce sú sviatky lásky, každý to tak vraví,
 Synovia a dcéry starca – komuže ju dali?
 Dieťa plače pri obluku, otec k nemu príde:
 „Čo je synček, čo sa stalo, prečo smutno Ti je?“
 „Vianoce sú, drahý ocko a ten starček trpí.
 Prečo že sú jeho vlastní voči nemu hluchí!“

Narodil sa Ježiš Kristus, drahý otec, mama.
 A anjeli prespevujú: „Bohu nech je sláva!“
 V srdciach detí aj rodičov nech sa Ježiš zrodí,
 aby láska navždy vládla v kruhu našich rodín.
 Lebo kde sa Ježiš zrodil a kde ďalej žije,
 tam je láska opravdivá, tam sa dobre žije.
 Nemusí mať žiaden človek pred starobou strachu,
 lebo ak dal deťom Boha, dostane odplatu!

Báseň nájdená po rokoch, autor neznámy?

„V OBRAZE“

Obec zmenila správcu web stránky. Od neho je nová ponuka, ktorej využitie vám umožní byť informovaný o najaktuálnejších správach z našej obce.

Táto ponuka je vo forme mobilnej aplikácie „V OBRAZE“.

Každý z Vás môže dostávať novinky a správy z obce priamo do svojho mobilného telefónu. Aplikácia vás upozorní na novo vložené správy. Dozviete sa včas o pripravovaných alebo uskutočnených akciách. Môžete si prehliadnuť fotografie alebo dokumenty zverejnené na úradnej tabuli.

Stačí si stiahnuť aplikáciu podľa postupu, ktorý nájdete na našej obecnej webovej stránke. Chcem vás poprosiť, aby ste aj svojim príbuzným, prípadne susedom, ktorí nie sú technicky zdatní, pomohli stiahnuť túto aplikáciu do ich mobilov. Mobilná aplikácia V OBRAZE je pre všetkých občanov úplne zdarma.

Veríme, že aj týmto spôsobom zlepšíme a zvýšime Vašu informovanosť v tomto zložitom období a že túto ponuku využijete.

ROKOVANIA ZASTUPITEĽSTVA

Vo štvrtok 26.11.2020 starosta obce zahájil 14. riadne zasadnutie OZ. Po schválení programu, overovat'el'ov zápisnice a zapisovat'el'ky, poslanci schválili rozpočtové opatrenie č. 8/2020. Vzali na vedomie dodatok správy nezávislého audítora k výročnej správe za rok 2019. Rovnako tak aj oznámenie o ukončení nájmu nebytových priestorov v KD. Následne schválili zámer na prenájom uvedených priestorov formou VOS. Na základe informácií z pracovného rokovania poslanci schválili zámer odpredať z časti obecného pozemku. V rôznom, na návrh poslanca Lukáša Valucha poslanci vzali na vedomie platné VZN o dani za užívanie verejného priestranstva. K uvedenému VZN je potrebné vypracovať a prijať dodatok, ktorý definuje verejné priestranstvo. V diskusii sa zaoberali problematikou odpadov. Navrhli zistiť vývozné podmienky TKO u dostupných spoločností.

Na 15. riadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva sa poslanci stretli 17.12.2020. Po schválení programu a ďalších pravidelných povinných formalít OZ prerokovalo žiadosti o poskytnutie dotácií z rozpočtu obce. V ďalšom, po predložení stanovisku hlavného kontrolóra, poslanci schválili rozpočet obce na rok 2021 a na roky 2022 – 2023 vzali na vedomie. Boli schválené „Zásady hospodárenia s finančnými prostriedkami obce“. Z dôvodu epidemiologických opatrení poslanci prerokovali žiadosť Márie Šusterovej Hostinec o odpustenie časti nájomného. V bode programu, ktorý bol v úvode do programu doplnený, poslanci schválili Plán kontrolnej činnosti HK na 1. polrok 2021. V rôznom poslanci schválili starostovi navýšenie platu za jeden mesiac o 30%. Prediskutovali znovu VZN o dani za užívanie verejného priestranstva a navrhli jeho zmeny. Požiadali o vypracovanie plánu zasadnutí OcZ.

Po vyčerpaní programu rokovania starosta poďakoval prítomným za účasť, poprial k vianočným sviatkam a do nového roku a zasadnutie ukončil.

OcÚ

SPOMIENKA

Smutná správa, ktorú zverejnili médiá 14. decembra, sa týka aj viacerých občanov našej doliny. Vo veku 62 rokov zomrel hudobník, šéf skupiny PROFIL

Ján Žitňanský

Vídali sme ho po dlhé roky v kultúrnom dome na spoločenských podujatiach, najmä na poľovníckych plesoch. Česť jeho pamiatke.



OcÚ

Druhá štvrtina volebného obdobia, teda takmer celý rok 2020 bol v znamení pandémie koronavírusu. No nemôžem súhlasiť s vyjadrením, že pandémia nás obrala takmer o všetko. Je to vec názoru, no hlavne poznania s obsahom odborných znalostí, prípadne priamych informácií z iných štátov. A naviac, bolo by chybou uchýliť sa v našom obecnom mesačníku do vyjadrovania politických názorov. Tie nechajme na množstvo celoštátnych médií.

Opatrenia, hlavne ekonomické sa prejavili vo výraznom krátení podielových daní zo štátneho rozpočtu. Toto nás donútilo upraviť aj rozpočet obce a museli sme upustiť od niektorých plánovaných investičných a „udržiavacích“ prác a samozrejme od kultúrnych a spoločenských akcií. Finančná stránka bolo jedno obmedzenie, ďalšími boli neistoty v činnostiach ako firiem, tak aj úradov. Naš obecný úrad s prijatými hygienickými opatreniami fungoval nepretržite, na rozdiel od niektorých iných, mestských či aj štátnych úradov. Činnosť bola zameraná na administratívne práce. Bolo podaných niekoľko žiadostí rôzneho druhu. Žiadosť na usporiadanie pozemkov na SPF, žiadosť o vyčistenie a spevnenie brehov Kráčinského potoka s do-

POLČAS VOLEBNÉHO OBDOBIA ZA NAMI

zmenu projektu rezbujnice na MV, žiadanie zamestnanie odvodov na soc. Covidu, žiadosť o dohodovacie konanie na ZŠ, žiadosť na MŠ a KŠU na finančné prostriedky na havarijný stav strechy na ZŠ s príslušnou dokumentáciou a stanoviskami. V riešení je zmena účelu pozemku s GO plánom pre prístupovú komunikáciu k pozemkom. Posudzovalo sa poistenie majetku obce a bola vykonaná zmena poisťovne s poisťovními podmienkami. Vybavili sa žiadosti občanov o usporiadanie zabratých obecných pozemkov. Odstránili sa nedostatky zistené z pravidelných revízií plynárenských zariadení a zariadení požiarnej ochrany (výmena hydrantových ventilov v ZŠ a na OcÚ). Pre zlepšenie hygienických podmienok v kuchyni KD sme vyžiadali cenové ponuky a po ich vyhodnotení sme objednali časť nového vybavenia spomenutej kuchyne. Rovnako sme zabezpečili výmenu stolov a stoličiek do zasaďačky OcÚ. Podali sme žiadosť na Envirofond na zakúpenie kompostierov pre domácnosti. Oddelili sme časť povalového priestoru na OcÚ pre archivovanie potrebných dokladov a materiálu. S menšími stavebnými úpravami sme pripravili časť priestorov obecného úradu – prístavbu, na využívanie pre klubovú činnosť členom klubu Jednoty dôchodcov. Doplnili sme osvetlenie v malej požiarnej zbrojnici pri KD. Robíme kroky pre usporiadanie pozemkov pod bytovkou pri ZŠ. Administratívne (elektronicky) pripravujeme sčítanie domov, bytov a obyvateľov. Zabezpečili sme počas dvoch víkendov testovanie občanov, k čomu bolo potrebné zabezpečiť miesto technicky, materiálne aj personálne.

Z kultúrnych a spoločenských či športových akcií sme mohli zrealizovať iba stolnotenisový turnaj, uvítanie detí do života a „Mikuláša“. Zmenili sme správcu obecnej WEB stránky. Aktualizujeme ju pravidelne, aby naši občania, rodáci či „priaznivci“ našej obce mali aktuálne informácie. Aj túto stránku rozširujeme o službu „V OBRAZE“, aby sa informácie ku Vám cez mobilnú aplikáciu dostali ešte rýchlejšie. Ale o tom postupe píšeme aj na inom mieste.

Aby naša obec bola krajšou, upravenou a lákavejšou, snažíme sa udržiavať zeleň a zelené plochy, ktorých má naša obec neporovnateľne viac ako iné. A tu je miesto úprimne poďakovať všetkým, ktorí majú spoluúčasť na akejkolvek činnosti – na úprave zelene, separovaní odpadu, ochrane okolia obce, organizovaní akýchkoľvek prospešných spoločenských či kultúrno-športových podujatí, na dobrej myšlienke, rade, povzbudení. Ďakujem.

Ďakujem aj všetkým tým, ktorí chápu túto nie ľahkú dobu, nesprávajú sa alibisticky a nevyvolávajú anarchiu. Počul som vyjadrenie „Korona preveruje naše charaktery!“ To, čo dnes potrebujeme, je disciplína a pokora. A to želim našim čitateľom do ďalších dní našej doby.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

KALENDÁRE 2021 - stolový, zvozu triedených odpadov, VRECIA

V týchto predvianočných dňoch Vám boli do domácností doručené kalendáre (stolový aj kalendár zvozu triedených odpadov) a sady plastových vriec pre triedenie jednotlivých zložiek komunálneho odpadu.

Stolový kalendár si po prvý raz zabezpečili obce cez Miestnu akčnú skupinu (MAS) Stredné Ponitrie, ktorej sú členmi. Obrazové prílohy sú prevažne náplňou obsahovej témy „Modernizácia a inovácia našich obcí“. Veríme, že Vám bude dobrým a príjemným spoločníkom počas celého roka 2021.

Kalendár s termínmi vývozu plastov, skla, papiera a kovových obalov je základným doplnkom k plastovým vreciam. Aj na tomto mieste vyzývame občanov – tried'te odpad! Netriedenie sa môže prejavíť len vo zvýšení poplatku na obyvateľa!

Tried'te podľa druhov a obsahu, ako sú uvedené na zadnej strane kalendára zvozu. Pokiaľ vytriedené odpady budú obsahovať len tie druhy, ktoré tam patria, nebudete mať s ich odberom problémy.

Vývoz smetných nádob s komunálnym odpadom bude v roku 2021 realizovaný ako doteraz, každý druhý utorok. Prvý vývoz v roku 2021 bude 12. januára. Posledný vývoz v roku 2020 bude v utorok 29. decembra.

OcÚ

Vedeli ste, že...

Ešte 22.septembra t.r. sa udiala nevšedná vec. Prvá slovenská štafeta žien pod názvom „SVK Women reay“ pokorila slávny prieplav La Manche. Bola síce v poradí už piatou zo Slovenska, ale prvá ženská zostava.

Šesť žien, z toho dve z Partizánskeho – Tatiana a Nina Chudé. Nina je tak trochu spätá s našou obcou. Je vnučkou našej rodáčky, už nebohej, Anky Chudej, rodenej Neumannovej (rodný dom oproti Coop Jednota). Mamka s dcérou, resp. nevesta s vnučkou preslávili mesto Partizánske a čiastočne aj Veľký Klíž.

Mnohí ste si iste prečítali TEMPO č.41, kde Nina podrobne opísala prípravu a priebeh pretekov. Začiatkom októbra priniesli o tejto udalosti príspevky aj denník SME a týždenník Slovenka.

Janka Neštetná



Rozdávať radostnú zvesť v ťažkých časoch

Aktuálna epidemiologická situácia na Slovensku je mimoriadne závažná. Sú však krajiny, kde sa okrem pandémie jej obyvateľia pasujú s vojnou, s extrémnou chudobou, nedostatkom

pitnej vody, nedostatkom hygieny a z toho plynúcou chorobnosťou. Sme kresťania, ľudia s veľkým srdcom plným lásky, vieme sa podeliť s tým, čo máme. Lebo sa hovorí, že najväčšiu zásluhu má človek vtedy, ak má človek málo a predsa sa vie podeliť.

Za vykoledované peniaze chce organizátor zbierky podporiť projekty v Ugande, v Južnom Sudáne, v Keni a Etiópii. Začiatkom novembra začal na severe Etiópie vojnový konflikt, ktorý s napätím a so smútkom v srdci sleduje celý svet. V regióne Tigraj, kde boje prebiehajú, má Dobrá novina niekoľko projektov, s ktorými stratila akýkoľvek kontakt. Preto Vás Dobrá novina pozýva k modlitbovej podpore za mier v Etiópii a za koledovanie v 26. ročníku. Prosím, pripojte sa svojou modlitbou denne večer od 20,13 hod. až do 20,20 hod. za tieto dva špeciálne úmysly.

Koledníci sa môžu zapojiť do súťaže o NAJkolednícke rúško a NAJvtipnejší vinš. Fotky rúšok a vinš treba poslať do 15.1.2021 cez

www.dobranovina.sk.

A koledníci sa môžu tešiť na darček z Dobrej noviny, originálnu nášivku, ktorú si môžu našit na tašku, čiapku, alebo na obľúbené tričko.

Mnohí si Vianoce bez Dobrej noviny už nevieme predstaviť. O to viac práve dnes všetci potrebujeme počuť radostnú zvesť. Dnes /v deň uzávierky NC/ zasada vláda a s napätím očakávame ich rozhodnutie ako sa správať počas vianočných sviatkov.

Aktuálne informácie o tom, či sa vôbec pôjde koledovať, alebo akým spôsobom sa zbierka bude organizovať, sa nielen koledníci ale i všetci obyvateľia včas dozvedia.

Anna Húdoková

PEDIKÚRA ZANA

Mobilná pedikúra v pohodlí Vášho domova.

*Doprajte si ošetrovanie chodidiel
mokrou pedikúrou!*

Objednávky: 0918 689 469

Veroniku poznám už roky, s mojou najmladšou dcérou chodila do materskej školy. Osud sa s ňou nemaznal. O mamu prišla spolu so sestrou vo veku, keď ju najviac potrebovala. Ale nestratila sa. Začiatkom decembra vo večerných správach RTVS vysielali reportáž o pomoci ľuďom bez domova. Je viac organizácií, ktoré sa tejto činnosti venujú. Medzi nimi aj najväčšia nízkoprahová nezisková organizácia Nocľahárne De Pol Slovensko. O b s a h o m

ZÁSLUŽNÉ ČINY

bola pomoc bezdomovcom počas zimy. Vyzývali nás, aby sme darovali nepotrebné zimné oblečenie – bundy, kabáty a iné, ktoré sú na vešiakoch na určitých miestach Bratislavy, kde si ich núdzni môžu bezplatne prevziať. Hovorili viacerí zástupcovia tejto neziskovky, medzi nimi aj **Veronika Schmidtová**, ktorá je zástupkyňou projektovej manažérky Nocľahárne De Pol Slovensko. Žijeme najkrajšie obdobie roka, máme všetkého nadostač, možno aj viac, ako skutočne potrebujeme. Je dobré vedieť, že sú medzi nami aj takí, ktorí nemyslia len na svoje potreby, ale aj na iných, ku ktorým bol osud menej štedrý. Som hrdá na Veroniku, ktorá patrí k tým, čo vedia zabezpečiť lepší a kvalitnejší život ľuďom bez domova počas nastávajúcej zimy. Toto je príklad, ako reálne naplňať ducha Vianoc. Ak sa chcete pridať, tu sú kontakty:

E-mail: info@depaulslovensko.org, Web: www.depaulslovensko.org.

Ing. Zuzana Holáková

K seriálu: Na návšteve v archívoch

So záujmom som sledovala jednotlivé príspevky uverejňované v našich obecných novinách, týkajúce sa pôsobenia bývalých kňazov v našej farnosti od roku 1634. Pozastavila som sa pri kňazovi Adamovi Biringerovi, ktorý u nás pôsobil 29 rokov (1873-1902). Bolo problematické zaradiť ho do zoznamu kňazov v poradí rokov. Pretože vraj v Historickom schematizme nie je o ňom ani zmienka. Keďže okolo pôsobenia tohto kňaza došlo k nejasnosti, uvediem tu svoje časom získané poznatky. Jeho pôsobenie v našej farnosti bolo všeobecne známe. Staršia generácia si pamätá jeho hrobové miesto na cintoríne vo Vyšovci. Boli tam dva pomníky z bieleho mramoru v ohradenej záhradke. Na jednom (trochu väčšom) bolo meno: Adam Biringe, na druhom: Irma Biringe, jeho sestra (nie Irena ako je uvedené), ktorá tu zomrela ako 19-ročná. Ja mám kúsok od tohto miesta hroby svojich prarodičov, kde som chodila od detstva a dobre si to miesto pamätám.

Niekedy v 80. rokoch došlo ku krádeži kovových krížikov na kamenných pomníkoch, boli ukradnuté viaceré železné kríže a tak za obeť padli i tieto dva biele kríže.

Niekedy v 90. rokoch som zašla do diecéznej knižnice v Nitre získať poznatky o bývalom kláštore - Opátstve P. Márie v Klíži. Pán kanonik Belas mi poskytol niektoré údaje, pretože v tom čase ešte nemali spracované podklady do tlače. Tu som pánovi kanonikovi spomenula, ako vandali spustošili spomínaný cintorín a ukradli i obidva biele pomníky a tiež som sa spýtala či by bolo možné dať náhradné. Na to pán kanonik povedal, že Biringe tam nie je pochovaný, ale v Nitre. Keď som trvala na svojom, aby ma presvedčil, zavolať do matriky hlavného cintorína, kde mu pani z matriky prečítala záznam o pohrebe s uvedením dátumu a čísla položky v matrike.

Odišla som sklamaná, ale i s úsmevom, čo som sa dozvedela z hodnoverných prameňov. Pán kanonik mi vysvetlil, že v roku 1902 bol Adam Biringe ustanovený za špirituála do diecézneho seminára v Nitre.

Zašla som i na cintorín (neďaleko od SAD) a presvedčila som sa na mieste. Neďaleko od vchodu po ľavej strane som si prečítala meno, dátum narodenia 24. december 1839, zomrel 4. júla 1905. Všetky údaje sú písané v maďarčine (opísala som všetko). Je pochovaný v spoločnom hrobe s viacerými menami príbuzných.

Mária Kňazejová, Bratislava

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke



○ Bolo to ešte 7. októbra. V centre obce ste mohli stretnúť, alebo priamo vidieť pri práci tohto mladého muža. Volá sa Jakub Straňanek. Pre RTVS spracováva filmovú reportáž o Veľkom Klíži. Naša obec bola zaradená do cyklu Encyklopédia obcí Slovenska. Táto správa sa zdá síce neaktuálna, ale len na prvý pohľad. Dokument budeme môcť vidieť na televíznych obrazovkách už začiatkom nového roka!

Foto – Peter Maťašeje

○ OZ TU ŽIJEME - HIC VIVO uskutočnilo online šarkaniádu, ktorej sa zúčastnilo 23 súťažiacich. Zastúpenie bolo v každej kategórii. Všetci súťažiaci boli odmenení za svoju snahu vecnou cenou.

○ Niekedy stačí naozaj málo. Dobrý nápad a trochu šikovnosti. To presne platí aj v prípade vkusného a milého skrášlenia pri vstupe do miestnej časti Kráčiny na Klíži. Poslanec Ocu Dušan Húdok týmito milými postavičkami potešil a zaiste viacerým prostredníctvom nich vyčaril úsmev v tejto neľahkej dobe.

Foto – Peter Maťašeje

○ OZ TU ŽIJEME - HIC VIVO pripravilo pre deti v prvú adventnú nedeľu online koncert Smejka a Tanculienky. Koncertu sa zúčastnilo cca 120 detí, v 50-tich domácnostiach. Koncert bol hračený z dotácie poskytnutej obcou Veľký Klíž.

Každoročne sa snažia potešiť seniorov pohľadnicou vyrobenou deťmi. Aj tento rok v našej obci rozniesli cca 130 pohľadníc.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje



Novinka ktorá vás určite zaujme

Tou novinkou je kniha Čarovné **Sakrálné pamiatky Slovenska**. Je to absolútne čerstvá záležitosť na našom knižnom trhu. Vyšla v novembri vo Vydavateľstve CBS spol, s.r.o. Banská Bystrica. Na jej zadnej strane je uvedené, že, citujem: „...táto kniha nie je len prehliadkou tých najkrajších sakrálnych stavieb. Je zároveň umeleckým zachytením duchovnej podstaty Slovenska v čarovných fotografiách.“ Má v nej svoje miesto aj náš románsky kostolík (str.115). V knihe dostali priestor aj mnohé farnosti Slovenska. Krátke a výstižné texty dopĺňajú fotografie z ich života. Ak budete mať možnosť nahliadnuť do tejto naozaj vydarenej knižnej publikácie, o našej farnosti sa v nej dočítate na strane č.315.

Peter Maťašeje

Na návšteve v archívoch časť 9.

To, že v klízskej doline nie je problém natriť na dvojčky, je asi každému známe. Pred dvadsiatimi rokmi som pre Nový Clus vypovedala všetky vtedy žijúce páry. Počet u nás narodených dvojčiek je skutočne vyšší ako celoslovenský priemer. Mohlo by sa nám zdať, že to je nejaký novodobý fenomén druhej polovice dvadsiateho storočia. Ale aj teraz, v dvadsiatom prvom storočí, sa v tejto nevysvetliteľnej „tradícii“ pokračuje, čoho dôkazom sú páry dvojčiat narodených v posledných desiatich rokoch. Či tomu tak bolo aj v minulosti, sme sa opäť vydali pátrať do archívov. Otvorili sme najstaršiu dostupnú krstnú matriku z roku 1706. Za prvým nálezom sme ani nemuseli prejsť dlhú cestu a veľmi listovať stránky. V zázname sa píše, že 24. mája 1706 sa narodili rodičom Adamovi a Barbare Martha deti Ján a Eva. Povzbudení rýchlym úspechom sme sa pustili do ďalšieho hľadania. A nálezy pribúdali – v roku 1711 sa narodili dvojčky - Eva a Anna, o tri roky neskôr bratia Jakub a Filip, a v máji 1716 Eliáš a František. Rok 1718 bol dokonca prvý z rokov, kedy sa narodili viaceré dvojčky. A síce 7. decembra sa narodili Juraj a Štefan manželom Mihaljanovým a už o dva dni neskôr sa narodili dvojčky aj do rodiny Jakuba a Žofie Rajchanských – Andrej a Dorata. V roku 1728 sa dokonca narodili tri páry dvojčiek. Za 40 rokov panovania Márie Terézie, ktorá bola na tróne v rokoch 1740 – 1780 bolo v našej farnosti pokrstených 32 párov dvojčiat.

Bolo to veľa alebo málo? V týchto rokoch sa rodilo menej ako 50 detí (napr. v roku 1718 bolo pokrstených 48, v roku 1719 to bolo 47 detí, v roku 1720 len 33 detí). V priemere to vychádza, že každý šesťdesiaty-sedemdesiaty pôrod boli dvojčky. V dnešných štatistikách je to jeden pôrod z 90 a to je v súčasnosti ešte veľa z dvojčiek výsledkom umelého oplodnenia. Boli aj obdobia, kedy sa žiadne dvojčky nenarodili. Nikdy však netrvali dlho. Najdlhšie obdobie sme našli v rokoch 1863-1867.

Dnes sa pri narodení dvojčiat v rodine používa kliše, že sú to dvojnásobné radosti a starosti. Keď sa pred tristo, ale aj pred sto rokmi narodili dvojčky, často to bol dvojnásobný dôvod na plač. Z prezeraných kroník vyplýva veľmi smutné zistenie, že väčšina bábätiok zomrela hneď po narodení alebo v priebehu prvých pár dní. Smutné je to, že často s nimi zomierala aj matka. Iba niekoľko ich prežilo viac ako tri roky. Cez obdobie chorôb, ovčích kiahní alebo týfusu sa tiež niekoľké deti nedostali. Vo viacerých prípadoch zomierali približne

naraz, jeden súrodenec a druhý krátko po ňom. Je radosťou, že dnes to vďaka pokročilejšej medicíne už tak nie je. Prvé dvojčky, ktoré pravdepodobne obe žili dlhšie ako mladý detský vek sa narodili 10.3.1861 – Barbara a Katarína Kovacseje z Ješkovej Vsi, lebo sa nám ku nim nepodarilo dohľadať dátum úmrtia v ich nasledujúcich rokoch. Avšak až Alojz a Eleonóra, ktorých rodičmi boli Jozef Janák a Antónia Krisztlova z Klíža, sa preukázateľne dožili dospelosti a svojho sobáša, sa narodili až 14.6.1885. Tento pár si ešte raz spomenieme, o pár riadkov ďalej.

Začítanie sa do zoznamu prinieslo aj veľa zaujímavosti. Začnime menami. Tie, bez ohľadu na to, či sa narodilo jedno alebo viacero detí, bolo vo všeobecnosti zvykom dávať podľa dvoch kľúčov. Buď dieťa bolo pokrstené podľa mena jedného z rodičov alebo podľa patróna, ktorý mal sviatok veľmi blízko dňu narodenia. Neprekvapili nás teda dvojice ako Juraj a Marek Fereje, ktorí sa narodili 22.4.1755 alebo sestry Alžbeta a Barbara Maszareje narodené v novembri 1777. Zaujali nás však mená dvojčiat ako Cyril a Metod narodených na Hradišti 12.1.1896 Vincentovi Krisztovi a Márii Bjelich alebo mená bratov narodených 19. októbra 1900 Jozefovi Gašparíkovi a Eve Dobiašovej, ktorí dostali mená po cisárovi pánovi - Jozef a František. Mladším čitateľom možno príde zaujímavá dvojica Hermína (nie však Hermiona) a Hedviga ako postavy z Harryho Pottera ;-). Tieto dve mená sme si všimli aj z iného dôvodu. Dievčatká sa narodili 1.10. 1894 Kataríne Szmatana, v tom čase už vdove po Jakubovi Jakubeje. Hedviga zomrela hneď v deň príchodu na svet, Hermína sa dožila dospelosti (našli sme informáciu o jej sobáší). A ktorá dvojica sa objavovala najčastejšie? Možno ste hádali správne – sú to Adam a Eva. Takýchto dvojíc sme našli za

To, že na Klíži máme dvojčky v génoch asi bude pravda. Viac ráz sa stalo, že sa v širšej rodine narodili viaceré dvojčatá. Bratom, bratrancom... Ale nebolo výnimočné, že sa dvojčky narodili opakovane aj do jednej rodiny. V rodine Jána Dudu a Osany Szmatana z Klíža sa dvom uzlíčkom naraz venovali po dva razy. Najskôr sa 6.2.1879 narodili Alojz a Anna. A o jedenásť rokov neskôr, 16.10.1890, sa im narodili Barbara a Hedviga. Žiaľ, všetky štyri deti umreli vo veľmi skorom veku. Jozef Janák a Antónia Kriszt mali viac šťastia, zo štyroch detí, ktoré sa narodili ako dvojčatá im tri prežili. Jednu dvojicu sme si už spomínali, druhou dvojicou boli o deväť rokov mladší Adolf a Ferdinand. Tretím párom boli Jozef Belicza a Katarína Krajčeje, ktorým sa v roku 1820 narodili Juliana a Katarína a o pár rokov neskôr aj Štefan a Katarína (dávať narodeným deťom rovnaké meno ako mali ich nebohí súrodenci bolo v tých časoch úplne bežné). „Rekordérom“ je však rodina Štefana Bjelicha a Juliany Masareje, ktorým sa dvojčky narodili dokonca trikrát – v roku 1824 Filip a Jakub, v roku 1832 Adam a Eva a napokon v 1833 Peter a Magdaléna. Dve z ich detí sa dožili dospelosti.

To, že v rodine Bujnovcov (mojej rodine) je tiež dvojčiat niekoľko, teóriu o genetike iba potvrdzuje. Blažej Bujna a Mária Frank sa 10.5.1888 stali rodičmi Adolfa a Ferdinanda. Obaja však zomreli do dvoch mesiacov po narodení. V roku 1901 sa im narodil ďalší syn, ktorému dali meno Ferdinand. Ten mal 6 detí, ktoré sa dožili dospelosti, tri z Ferdinandových vnúčat majú dvojčky. Jedny z nich sú moje sestry.

A posledná perlička na záver. Určite poznáte klíšske trojičky (Lauru, Sabínu a Frederiku Valúchové). Vďaka krstným matrikám vieme, že to nie sú prvé trojičky v našej doline. Tie prvé - Albína, Genofera a Marcellina sa narodili 30.3.1888 v rodine Jozefa Zsilku a Anny Csavovj z Ješkovej Vsi. Títo dvaja mali svadbu 5.11.1877. Postupne sa im narodili Angela (8.6.1879, ktorá sa

13.	1888 30. Martha	1888 30. Martha	Albína	Genofera	Marcellina	Angela	Angela	Angela	Angela
14.	1888 30. Martha	1888 30. Martha	Genofera	Genofera	Genofera	Genofera	Genofera	Genofera	Genofera
15.	1888 30. Martha	1888 30. Martha	Marcellina	Marcellina	Marcellina	Marcellina	Marcellina	Marcellina	Marcellina
	1888	1888							

Záznam o narodení prvých známych klíšskych trojičiek

tých dvesto skúmaných rokov rovný tucet. Unikátna situácia sa udiala 29.06.1766. V tento jeden deň krstili dvojčky na Hradišti manželka Anna a Pavol Stanko a na Klíži manželka Mária Schuster a Jozef Bielik. Keďže bolo koncom júna neprekvapí, že v oboch rodinách boli zvolené aj rovnaké mená – Peter a Pavol. Ak by rovnaká situácia nastala dnes, určite by sa o nich nepísalo len v Novom Cluse.

vydala za Štefana Balúcha a mali spolu minimálne 4 deti), neskôr sa im narodili Florián a Veronika a už spomínané trojičky. Všetky tieto deti však zomreli krátko po narodení. Napokon 15.5.1889 sa im narodil Andrej, ktorý sa už dožil dospelosti (ženil sa 28.10.1915).

Informácie na internete vyhľadal
Ing. Marek Švirloch
Spracovala Mgr. Marcela Švirlochová
Pokračovanie v budúcom čísle

Od mladosti tvoril a písal poéziu. Keď hovorieval, že chce vydať svoju básnickú zbierku, mnohí mu neverili. No on sa nedal odradiť. Tvoril a jeho básne boli uverejňované v novinách a časopisoch (Dnešok, Smena na nedeľu, Mladé rozlety, Slovenka,...), ale aj na rozhlasových vlnách. Možno si dakto spomenie, že už v prvom vianočnom čísle Nového Clusu mal uverejnené svoje básne. Dnes už zrelý, 53-ročný autor má za sebou štyri (!) vydané básnické zbierky. Z tej poslednej (Život je krásny) ponúkame čitateľom na sviatočné chvíle tri básne...

Ján Badáň

Zvonček Vianoc

Ak bola Katarína na blate
tak zima
príde v bielom kabáte
rozstrapatená vetrom
ako manekýnka
počuješ...
zvonček Vianoc v diaľke cinká...

Je december
a iba jedna zatúlaná vločka
spadla mi do dlane
čo bolo smutné smutným zostane
zima si na nás asi v marci
počká...

Prší prší...mrholí
deti sa mliečky ponáhľajú do školy
všetci sme kvetmi
na nebeskej lúke
si ruža a či konvalinka
počuješ
zvonček Vianoc
v diaľke cinká
ticho cinká...

Kaplnka

Jej múry sú už vyblednuté od
slnka
stáročia na ňu vytrvalo svieti
pod tichým hájom
ukrýva sa kaplnka
keď do nej vojdeš hriešny
vyjdeš ako svätý...

Na jej vrcholku sa stále týči kríž
už nie je celkom najvyššia
a na jej oltári sa ešte stále slávi
omša na počesť
zmŕtvychvstania pána Ježiša...

Jej dvere sú už otvorené
dokorán
keď navštíviš ju všetko pochopíš
dovedie ťa k nej vlastná pokora
na jej vrcholku sa stále týči kríž
za naše hriechy
na ňom Spasiteľa mučia
na jej vrcholku sa stále týči kríž
do večných výšin
Bohu do náručia...

Nové ráno

Asi je dielom náhody
aké nám osud pošle dni
v jeden deň si sa narodil
a jeden bude posledný...

Medzitým ale treba žiť
to čo nám život nosí
ten poklad nikto nestráži
objav ho v kvapke rosy

Život je dielom náhody
alebo vstupnou bránou?
Vždy keď sa šťastie narodí
prichádza nové ráno...

DUCH VIANOC

(Dokončenie zo str. č. 1)

Modlitbou za nepriateľov bezprostredne pred smrťou napodobnil ukrižovaného Ježiša Krista, ktorý sa za svojich katov modlil na kríži: „Otče, odpusť im...“ Sv. Štefan nám tu ukázal jednu z možností, ako si osvojiť Kristovho ducha, ducha Vianoc. Je to ochota odpúšťať a vyprosovať Božie milosrdenstvo ľuďom, ktorí nám ubližujú.

Môžeme sa napríklad pravidelne modliť za ľudí, ktorí nám strpčujú život. Taktiež pochopenie pre našich blízkych, tolerancia, obetavá služba či trpezlivosť sú prostriedky, pomocou ktorých dozrieva naša osobnosť a rastieme v posväcovaní svojho života. A môžeme tak vydávať hodnoverné svedectvo o našej viere. Vo svete jasne zažiarí Božie svetlo zakaždým, keď podľa príkladu svätého Štefana sa budeme modliť za druhých ľudí a preukazovať im milosrdenstvo.

Jedným z tých, ktorých oslovilo Štefanovo zomieranie, bol mladý farizej Šavol. Strážil odložené plášte kameňujúcich mužov. Štefanova modlitba sa mu vryla hlboko do pamäti. Nemohol na ňu zabudnúť. A po svojom obrátení - už ako Pavol - mal dostatok príležitostí na jej opakovanie.

Vianoce nie sú len obyčajným príbehom o nejakom dieťatku v jaslách a ozdobených stromčekoch. Prinášajú nám nový nebeský život, ktorý v nás zapúšťa korene a našim prostredníctvom sa dostáva do sveta. Podobne, ako svätý Štefan aj my sme pozvaní šíriť tento nový život tak, že modlitbou a láskou k ľuďom sa stávame čoraz viac podobní Ježišovi Kristovi. Takto si budeme osvojiť a žiť ducha Vianoc.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

K jasliam aj my pospiechajme, zrodenému chválu vzdajme...

Za oknom vládne zima. Deti s túžbou očakávajú nádielku snehu, ktorý k tomuto ročnému obdobiu jednoducho patrí. Aj v kalendári, ktorý máme na stole alebo visí na stene, sú na posledných stránkach zimné obrázky okrášlené snehom. Na týchto stránkach sú vyznačené tri dni inou farbou. 24. december – Štedrý deň, prvý sviatok vianočný a druhý sviatok vianočný. Štedrý deň – Vianoce – to magické slovo poteší každého – starého i mladého. Aj vo vzduchu už cítiť niečo mimoriadne. Akoby sa do každého kúta vkrádal pokoj a radosť zo zvláštneho očakávania. Sviatky pokoja, štedrosti, vzájomnej úcty a lásky, túžob a tajných želaní sú za dverami.

Určite v každej domácnosti sa začalo s veľkým upratovaním, ozdobovaním a pečením sladkých voňavých dobrôt. Zo skrine vyberáme vianočné ozdoby, stromček, ale i betlehem. Tak, ako v každom kostole, tak ani v jednej rodine by nemal chýbať. V ňom je zachytené celé tajomstvo Vianoc. Keď ho budeme klásť na jeho určené miesto, zastavme sa pred ním a pozorne si ho prezrime. Prvý pohľad nám určite padne na malé dieťa ležiace na slame, povité len plienkou. Vnímavé oko zachytí, ako z jeho tváre žiari zázračný pokoj. Vedľa neho stojí Mária, jeho matka a Jozef, jeho pestún. Okrem zvieratiek sú tam pastieri a traja kráľi z Východu. Cestu im ukázala betlehemska hviezda, ktorá svieti nad chudobnou maštaľou, miestom, kde sa narodilo toto malé dieťa – Boží syn. S akým uspokojením odchádzajú pastieri, ktorí sa prišli pokloniť malému Ježiškovi! Aj traja kráľi naplnení pokojom v srdci sa vracajú z Betlehema. Otvorme aj my svoje srdcia a myslou vniknime do tajomstva svätej noci. S pokorou prijímame ten najväčší dar, ktorý sa narodil pre nás všetkých.

Všade znie ozvena vianočného ticha a pokoja. Pokoj si nosí každý človek v srdci. Prežime tieto chvíle naplnené radostným očakávaním Božieho dieťaťa na svet. Nepremeškajme tento vzácny čas a vytvorme si doma čarovnú atmosféru, ktorá sa bude najbližšie opakovať až o rok. Pri slávení vianočného tajomstva položíme k jasliam k malému Ježiškovi svoje trápenia a prosby a s jeho pomocou vykročíme do nového života.

Anna Kňazeová

POTEŠILO NÁS

Do termínu uzávierky vianočného čísla našich novín stihla Slovenská pošta doručiť na adresu redakcie dva pozdravy:

Prvý prišiel z hlavného mesta s textom: „**Krásne prežitie vianočných sviatkov a v novom roku mnoho úspešných dní praje celému kolektívu v redakcii Pavol Berger s rodinou**“. Druhý pozdrav má text: „**Krásny pozdrav zo studentých Tatier a Ladového domu posielajú Ferko a Katka, Vlado a Ľuba, Janko a Marienka, Emil a Matúš Hrmo**“.

Odosielateľom srdečne za milé prekvapenia ďakujeme! redakcia

Blížila sa prvá adventná nedeľa. Mnohým ľuďom sa pri zapálení

prvej sviečky akoby „zapálil“ a spustil poplašný systém - kúpiť darčeky, treba napiecť, upratať... Ale opak je pravdou, prvá sviečka nám má symbolizovať príchod Ježiša na Zem, čas spomaliť sa, zamyslieť sa a nemyslieť na seba.

V tomto duchu to poňalo aj Občianske združenie Ježko Ochránarik. Jeho členky nemysleli na seba, ale na to, ako potešiť druhých. V spolupráci s Obcou Ješkova Ves, ktorá pripravila vetvičky a konštrukciu, sa pustili v piatok popoludní do vytvárania adventného venca v parku. Poďakovanie patrí pani Jarmile Bencelovej, Márii Valnej, Monike Bujnovej, Miroslave Janákovej a Zuzane Machovičovej, ktoré obetovali čas a trošku pohodlia a v zime pre spoluobčanov pripravili niečo pekné.

Mikuláš prišiel až pred dvere

Je ťažká doba, ozýva sa čoraz častejšie. Nemôžeme však dopustiť, aby naše deti mali tento pocit. Snažíme sa urobiť im radosť a chrániť



Foto - Peter Matášeje

INÝ A EŠTE KRAJŠÍ

Každoročne zavíta v predvečer sviatku sv. Mikuláša do nášho kultúrneho domu trojica anjel, čert a Mikuláš. V slávnostne vyzdobenom kultúrnom dome deti z materskej školy predvedú svoj program. Potom Mikuláš obdaruje detičky našej obce všetkých vekových kategórií, tie staršie ak sa neboja alebo nehanbia aj zarecitujú alebo zaspievajú. Inak tomu nebolo ani v sobotu 5.12.2020.

Vlastne bolo to inak. Pandémia naberať na sile, ako zrýchľujúci sa vlak, ale život sa nedá a ani nesmie zastaviť. Najlepšou ochranou je prevencia. A práve toto krízové obdobie nás núti vymýšľať nové riešenia tak, aby boli dodržané základné protikovidové pravidlá ochrany zdravia.

Kto vymyslel, že deti navštívi Mikuláš doma, nevieme, ale bol to úžasný nápad. A keďže deti je v našej dedine viac než dosť a jeden by to nestihol, tak v našej dedine chodili, hneď tri skupiny Mikulášov. Nevstupovali do príbytkov, ale deti sa aj tak veľmi tešili tejto nezvyčajnej návšteve. Rožkatý rád ukazoval svoje prázdne vrece, a ak rodičia priznali, že ich miláčik občas neposlúcha nezabudol pripomenúť na čo ho nosí so sebou. A Mikulášovi s plným košom musel zasa pomôcť anjel. Na Hradišti rozdal Mikuláš 49 darčiekov a na Klíži 81 darčiekov. To znamená, že 130 deti bolo obdarovaných. Ďakujeme Obecnému úradu za darčeky a kultúrnej komisii za zorganizovanie takého originálneho sviatku sv. Mikuláša.

Anna Húdoková

PRÍPRAVA NA VIANOCE V JEŠKOVEJ VSI

ich v každej chvíli. Občianske združenie Ježko Ochránarik sa

rozhodlo ponúknuť Obci Ješkova Ves svoje služby, respektíve služby Mikuláša, anjela a čerta. Pridal sa aj pán poslanec Najman a deti mohli s prekvapenými očami sledovať, ako po ulici kráča trojica s čarovným vozíkom. Vo vysvietenom vozíku boli nachystané balíky z obce a ešte balíček od OZ Ježko Ochránarik plný vitamínov. Deti tak neostali ani v ťažkej dobe pandémie bez Mikuláša a darčiekov.

Príprava na Vianoce v MŠ Ješkova Ves

Mám šťastie, poviem si, keď sa ráno zobudím do práce. Pretože svoju prácu milujem a určite v nej nemám čas rozmýšľať nad koronou. Prečo? Pretože moji kolegovia - deti v MŠ - riešia úplne iné problémy. A to je dobre. Napriek všetkému, sa na Vianoce v škôlke chystáme tak ako po iné roky. Chystáme si papučky v škôlke do okienka, keby náhodou išiel okolo Mikuláš, prezliekame sa za Lucie, nacvičujeme program, ktorý si môžu rodičia pozrieť aspoň cez sociálne siete, pečieme medovníčky (tento rok ich môžu ochutnať aj rodičia na trhoch) a vyrábame s deťmi maličkosti, ktoré im prinášajú radosť. O to väčšia bude ich radosť, keď svoj výtvor uvidia na trhoch v parku.

Deti sú naša radosť a možno budem patetická, ale aj naša budúcnosť. Preto, rodičia, neľutujte chvíle strávené so svojimi deťmi. Vždy keď prídu s „prošikom“ o váš čas, uvedomte si, že to je to najcennejšie, čo im môžete dať, lebo je to chvíľa, keď formujete ich osobnosť. Nebuďte sebeckí na váš čas, aby sa vám nestalo, že vyhováte sebeckých ľudí a keď budete v starobe potrebovať odviezť k doktorovi, ani vaše dieťa nebude mať na vás čas.

„Malé vianočné trhy“

V Ješkovej Vsi zorganizovalo OZ Ježko Ochránarik malé vianočné trhy, kde si pri koledách mohli ľudia obzrieť výtvory deti a členiek OZ. Svojimi výtvormi prispeli aj bývalá riaditeľka MŠ Danuša Čuláková, Bc. Silvia Remeňová a Júlia Tomanová. Na zahriatie čakal na každého teplý punč, dokonca aj detský. Na rozveselenie, čuduj sa svete, aj keď nebol sneh, prišiel snehuliak, ktorému veľmi pekne ďakujeme, že potešil deti. Každý, kto prišiel, si mohol za symbolický peňažný príspevok niečo pekné z trhov odniesť, či už pre starých rodičov, alebo niekoho, komu chcel urobiť radosť. Tešíme sa o rok, za priaznivejších podmienok, aj s kapustnicou.

Mgr. Mária Valná



MIKULÁŠ V ZŠ VEĽKÝ KLÍŽ

Sviatok sv. Mikuláša je obľúbený najmä medzi deťmi, ktoré sa v tento deň tešia na obdarovanie sladkosťami a rôznymi drobnosťami. Aj v našej škole dostali deti rôzne sladkosti a ovocie. Pani učiteľky a pani vychovávateľka pre nich pripravili prekvapenie v podobe Mikuláša z ovocia, perníky a muffiny. Deti odchádzali do tried na ďalšiu hodinu spokojné.

Tak ako každý rok tak aj tento pred Vianocami sme opäť v ŠKD piekli medovníčky. Je to aktivity, ktorá deti baví. Pretože miesia cesto, valkajú ho a vykrajujú rôzne tvary. Na druhý deň sme ich spolu zdobili bielkovou polevou. Musím pochváliť deti, lebo sú z nich naozaj dobrí cukráři.

Iveta Deviatková



VIANOČNÝ DAR



Kto by nepoznal históriu vianočného príbehu? Príbehu, ktorý sa začal písať pred viac ako 2000 rokmi, narodením Božieho dieťaťa v betlehemskej maštaľke. Ten príbeh je dodnes živý v našich srdciach. V našich rodinách je sprítomnený v podobe figúrok z rôznych materiálov pod vianočným stromčekom. Svoje betlehemy majú i kostoly a ten náš nie je výnimkou.

V októbrovom čísle tohtoročného Nového Clusu, hneď na prvej strane sme si mohli prečítať článok VYDARENÉ REŠTAUROVANIE. V krátkosti sa v ňom píše o Milošovi Markovi, ktorý reštauroval náš klížsky betlehem, na ktorý sme my veriaci právom hrdí. Ved' za jeho existencie vyrástlo v našej farnosti 5 a možno aj 6 generácií.

Možno ste aj vy, milí naši čitatelia zvedaví ako to reštaurovanie celé prebiehalo. A kam by článok viacej pasoval, ak nie do vianočného čísla? Miloša som navštívila a viacej som počúvala, ako som sa pýtala. A z tohto rozprávania Vám prinášam tento článok. Prijmite ho ako malý vianočný darček.

Miloš, čo Ťa viedlo k tomu, že zrenovuješ betlehem, ktorý cez Vianoce býva vystavený v kostole?

Každé Vianoce my, speváci, nosíme ten betlehem do kostola. Keď sme ho tam vlni ukladali, Milka Deviatková nám ho-

Vianoc stihol. S Jožkom Bielichom z Kračín sme ho naložili na môj traktor a div divúci zmestil sa do vlečky presne na centimeter.

Tu sa chcem zmieniť o tom, že náš betlehem sa skladá z troch častí. Jednu nazvi-

me krajinka či podložka. Druhá časť je pozadie v oblúkovom tvare s nápisom *Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle*. Tretiu časť tvoria figúrky. Miloš Marko sa rozhodol zrenovovať tú krajinku. Pozadie v oblúkovom tvare zozadu a celú maštaľku,



vorila, že už je najvyšší čas aby ho niekto zreparoval, lebo je celý poškodený. Z roka na rok potrebuje stále viac a viac mchu, aby pozakrývala presne tie miesta kde je opadaná sadra. Zospodu ho aj červotoč načal. Medzi doskami boli už centimetrové medzery a podložka sa celá hýbala. Ale kto by ho mal opraviť, veru nevedela, ani to, koľko by to stálo.

A Ty máš také umelecké cítenie, rád maľuješ... jedna z tých činností je aj natieranie a maľovanie.

Na maľovanie veru teraz čas nemám. Ale ľahol som si pod ten betlehem ako pod auto a keď som videl, ako je to robené, tak som hneď vedel, že dá sa to aj doma urobiť. A v lete som si pomyslel, že už je najvyšší čas s tým začať, aby som to do

znútra i zvonku spolu s Jožkom Bielichom natreli na fare špeciálnym roztokom proti červotoču a plesni. Čiastočne sa Miloš venoval aj figúrkam, ktoré boli za tie roky veľmi zaprášené. Preto ich čistil vzduchom kompresora aby sa nepoškodili a mäkkou handričkou. Jeden kráľ mal odpadnutú ruku, v ktorej držal kadidlo. Ruka sa našla medzi figúrkami, tak ju pripevnil. Kozičke zasa visel jeden rožtek iba na drôtku. Tieto dve opravy sú urobené bez viditeľného zásahu. Aj

iným figúrkam chýbajú rôzne časti, napr. húske zobáčik. Figúrky sú vyrezané skutočne veľmi precízne a každá z jedného kusa lipového dreva. Niektoré postavy sú vysoké až 30 cm. To bol pán drevorezbár, klobúk dolu pred jeho šikovnosťou. Na betleheme však nie je žiadna značka, ani meno, ani rok výroby. Odhadom má tento betlehem vyše 100 rokov. Miloš Marko sa rozprával s mons. Petrom Paliatkom a ten mu povedal, že s dekanom Floriánom Sabom sa o všeličom zvykli rozprávať a reč prišla aj na betlehem. Ten mu povedal, že betlehem bol donesený za pána farára Oravca a už vtedy nebol nový, kúpili ho od niekoho. Pán farár Jozef Oravec boli v našej farnosti kňazom v rokoch 1918 a 1937. Figúrky sú maľované. Asi na dvoch sa ale najviac prejavil zub času, majú miesta ktoré sú akoby vnútorne zaplesnené. Len aké farby použil majster výrobca na figúrky? To dnes nikto nevie. Preto sa Miloš nepúšťal do opravy žiadnej figúrky, kde by bola jej oprava zvonku viditeľná. Píšem o tých figúrkach detailne, ale naše noviny sú aj našou obecnou kronikou a tieto informácie budú pre ďalšie generácie nielen vzácné, ale aj veľmi cenné. Vrátim sa teraz k renovácii spodnej časti betlehemu, aj ona sa skladá z troch poschodí alebo kaskád.

Miloško, podložka z betlehemu je už v garáži na tvojom pracovnom stole a čo teraz?

Ja som už dlhšie predtým, ako som začal tu podložku opravovať rozmýšľal, ako čo urobím. Ale naozaj prvým krokom bolo foteenie. Z každej strany, z každého uhlu som si urobil detailné zábery a robil som tak stále počas všetkých prác na ňom.



Preto, aby moja renovácia bola čo najvernejšia s originálom. Vždy som odkryl iba jedno poschodie. Jednotlivé poschodia boli spojené konštrukciou a ten priestor medzi nimi bol vykrytý vrecovinou, ktorá bola na dosky popribíjaná malými klinčekmi a na ňu bola nanosená neidentifikovateľná

cementovo sadrová hmota. Toto som odstráňoval. A tiež farba. Keď som to fotil bez blesku, bolo to už len čierne. Keď som to fotil s bleskom, ešte miestami presvitala pôvodná farba. Aj na drevo som si musel urobiť značky, aby som vedel odkiaľ pokiaľ má byť napr. svah. Keď som dával dolu pôvodný náter, občas mi prišiel pomôcť aj sused Maroš Zrasták. Podložku som ponatieral špeciálnym roztokom 4 v 1, tým istým, ktorým sme natierali aj maštal'ku. Celý spodok som podskrutkoval 8 mm lepenkou, aby sa konštrukcia nerozišla. Potom som meral, rezal, pilil, skrutkoval, gitoval polyesterovým gitom, presne takým ako sa gítujú autá. Jednotlivé kas-kády som pospájal drevenými doštičkami o rozmeroch podľa potreby. Niekde boli aj oblúky. Betlehem obsahuje asi 250 šróbov. Niektoré mi daroval Venco Čavoj.

Lepšieho reštaurátora by sme nikde nenašli Miloško...

Poviem Ti Aňa, fotím ten betlehem každý rok. Mám k nemu citový vzťah... Ako dieťa som na ňom krútil touto klukou na

starká viedla kozu. Retiazka už má obojok, ktorým ju pripnem kozičke okolo krku. Starenke som vystrúhal paličku, aj som jej ju vymaľoval.

Nielenže je Tvoja práca precízna, ale povedala by som, že až puntičkárska. Pozri sa na túto starenku, to je precízna robota! Sukňu ma plisovanú a ručník na varačku zaviazaný. Všetky figúrky majú zospodu napísané čísla. A len na tomto jednom mieste, na lavičke bol nalepený lístok. Už ani číslo na ňom nebolo vidieť. Keď sa na Vianoce rozkladali figúrky v minulosti, vždy ich postavili na to isté miesto. A tak to robím aj teraz. Nalepím sem lístočky s číslom, podľa tejto dvadsaťročnej fotky a tak budú mať opäť figúrky svoje trvalé miesto. Figúrok, osôb aj zvierat je spolu 35. Z toho postáv je 20. Štrnásť z nich stojí priamo na podložke. Sedem na pravej a sedem na ľavej strane. Šesť osôb je v maštal'ke. Ježiško, Panna Mária, sv. Jozef a traja králi.

Len málokto vie o Tebe, že veľmi rád a pekne maľuješ. Že si namaloval obraz na plátne, s olejovými farbami. Aj tu si mal príležitosť chytiť do ruky štetec.

Tu bolo toho maľovania trochu viac. Najskôr som to ponatieral základnou farbou a potom som už maľoval. Aj kameň ako sa voľakedy na Hradišti ťažil v bani. Na tejto strane tu je ten modrý a tu na druhej strane ten žltý. Krajinka je natretá tmavšími farbami, veď pozadie je predsa nočná obloha. Ten výjav sa vlastne odohráva v noci. Ešte by som Ti o ňom veľa mohol rozprávať. Napr. že ten betlehem je teraz ťažší hádam aj o dobrých 10 kg. Samozrejme, že som sa do rekonštrukcie pustil až po konzultácii s odborníkmi, kňazmi aj so známymi som sa radil a rozhodol som sa použiť git, aby bola krajinka stabilnejšia a mohla vydržať každoročnú manipuláciu aj ďalších snád' viac ako sto rokov.

A koľko Ti trvalo kým si rekonštruovanie dovedol do jeho finálnej podoby?

V júli som ho doniesol a detaily dolad'ujem prakticky doteraz.



Takže je to viac ako 5 mesiacov. Dokončil si ho včas a je to určite najkrajší dar, ktorý si mohol položiť Ježiškovi k Jasličkám. Zároveň je Tvoja trpezlivá práca na jeho obnove aj darom pre nás všetkých. Vďaka Ti za tento nezištný dar.

Text – Anna Húdoková

Foto – Dana Marková



studničke. Vtedy tam bolo ešte zrkadielko naspodu v studni. Asi sa časom rozbilo. Už sa chystám ako tam nalepím nové. Aj teraz, pozri tu mám fotku pred dvadsiatich rokov, čo som nafotil a aj tá mi veľmi pomáha.

...hovorím to preto, že viem, že si bol v bani na kameň.

Pri každej studni bol vždy kameň a naň sa kládlo vedro, keď sa zo studne voda vytiahla. Na zemi by sa mohlo zašpiniť a také by predsa nemohlo ísť do studne. Ja som priniesol z bane tento kameň a sem pri studňu ho nalepím. Takisto sa za tie roky stratila aj retiazka, na ktorej

TOTO JE VAKCÍNA PROTI KORONE... (Dokončenie zo str. č. 1)

Eliška. Vo vode vydržala necelých päť minút. Chlapi vychádzali z vody postupne a posledný vo vode pobudol sedem a pol minúty! Aj vám je zima pri čítaní týchto riadkov?

A teraz ako to celé začalo? Už počas práce v zahraničí sa Stanislav Holák mladší otužoval v tamojšom jazere a neodradili ho ani začudované pohľady miestnych, ktorí si o tom mysleli svoje. S touto aktivitou pokračoval aj po návrate domov. Pred dvomi rokmi sa spolu s Imrichom Bujnom najmladším rozhodli, že zdravie si budú utužovať v priehrade v Uherciach a chodili tam párkrát počas zimy. Potom sa k nim pridali aj Imrich starší. Ale Uherce sú od ruky a vodu máme aj doma, tak prečo to nevyužiť? A prečo k tejto aktivite nezískať aj ďalších, mladších? Presvedčili aj Peťa Hlaváčka a on priťahal do partie svojich synovcov Sama a Tobiasa Bielichových. Nedávno sa do vody osmelila aj Eliška Holáková. Keďže ľadových medved'ov je na Slovensku kopa, naši otužilci sa pomenovali **Ľadové bzdochy**. Vskutku originálny názov, čo povieť? Táto skupina je otvorená a radi medzi sebou privítajú ďalších členov.

Tak im držíme palce a želajme, aby výsledkom tejto ich snahy bolo naozaj pevnejšie zdravie.

Ing. Zuzana Holáková

Má 63

aj turistiku, cyklistiku, filateliu. Tiež zbiera a zaznamenáva všetko, čo sa týka našej obce a jej obyvateľov a tiež miluje novinárčinu. Už iste viete, o kom píšem. O Petrovi Maťašeje, šéfredaktorovi našich obecných novín. Lákať ho hrady tak ako všetkých milovníkov romantiky a histórie. Čo sa týka hradov, je Slovensko ich veľmocou. Na Slovensku máme 140 lokalít, kde sú alebo kde kedysi boli hrady. Nie zámky, kaštiele, kúrie. Iba hrady. Dovoľte, aby som mu položila niekoľko otázok.

Prečo máš taký záujem o hrady?

S tým sa človek asi narodí, ako keď niekto chytá ryby, zbiera známky, modeluje lietadlá a lode či loví zver.

Spomenieš si na prvé stretnutie?

Zdá sa, že to boli kedysi populárne nálepky. Tie, s rôznymi motívami. Vystrihli ste ich, namočili do vody a po chvíli opatrne nalepili na album, zošit, či na niečo podobné. Asi tam som po prvýkrát obdivoval hrady.

Ktorý bol naozaj ten prvý slovenský hrad, ktorý si navštívil? Pamätáš sa ešte?

To, čo teraz poviem, by povedala asi väčšina ľudí z nášho okolia. Predsa Bojnice. Už ako malé deti sme s úžasom pozerali na stavbu akoby z rozprávky. Každé leto nás tam brávali rodičia. A my sme sa každé leto na Bojnice tak veľmi tešili. Na to si zaiste mnohí z nás spomínajú. Návšteva zámku, samozrejme ZOO, odznak, známky, pohľadnice, či dačo iné na pamiatku. Aj dáka maškrтка a cesta vlakom. Dá sa zabudnúť?

No a ktorý je –zatiaľ– tvoj posledný hrad?

Zatiaľ posledným v poradí je Plavecký hrad. Ak však môžem povedať, naozaj čerstvá je návšteva hradu Gýmeš. Výstup naň som absolvoval v rámci rodinného výletu 29. novembra. Vrátil som sa na toto miesto po mnohých rokoch, keďže v mladosti som bol na hrade – rodinnom sídle Forgáčovcov – už dva krát.

Aj si to nejako zaznamenávaš, keď vieš presne, že si ich navštívil 63?

Záznam o tom, ktorý hrad som už navštívil som začal robiť v čase, keď sme s kamarátmi robili cykloturistické výlety. Počas nich sme sa sústreďovali na slovenské hrady. Jestvovala dlhodobá súťaž o to, kto zdolá v rámci cyklotúry najviac slovenských hradov. Neskôr, keď ich už začalo pribúdať, každý jeden absolvovaný výstup na hrad, respektíve návštevu hradu, som si vždy pripísal do môjho zoznamu. Aj keď to už neboli cyklotúry, ale rôzne iné príležitosti.

Koľko je vlastne na Slovensku hradov? Koľko miest, alebo lokalít by sme museli navštíviť, aby sme ich všetky spoznali?

Zachovaných hradov, alebo hradov, z ktorých zostali ruiny? Pred časom som robil výskum, kde som dospel k číslu 88. Medzičasom som ale dospel k novým zisteniam. Povedzme, je to okolo 90 miest, kde stoja hrady, ich ruiny, alebo aspoň nepatrné zvyšky. Na presnom počte a lokalizácii podľa možnosti a času pracujem, predmetné miesta navštevujem, takže definitívne závery robiť by bolo predsa len predčasné.

Nedá sa samozrejme na tomto mieste opísať všetky absolvované výstupy, ale pamätáš si na ten jubilejný 50-ty?

Áno 63, ale nie rokov, ale na „svojom konte“ 63 navštívených slovenských hradov. Ak sa pýtate prečo, tak odpoveď je, miluje ich. A ak sa pýtate, prečo miluje hrady, tak odpoveďou je, že miluje

Pripadalo mi prirodzené a svojím spôsobom vhodné, vybrať za jubilejný a z môjho pohľadu mimoriadny výstup, alebo návštevu hradu niečo špeciálne.

Vymyslel som si, že navštívim hrad, o ktorom sa málo vie, nie často sa o ňom píše, je pomerne ťažko dostupný a tak trochu tajomný. Navyše v lokalite, v ktorej som nikdy predtým nebol. Jednalo sa o hrad Čabrad'.

Môžeš našim čitateľom výstup na tento hrad trochu viac opísať?

Najskôr som zavolať na obecný úrad obce Čabradský Vrbovok. Práve odtiaľ som spolu s manželkou mal začať túru k hradu. Pýtal som sa na pohľadnice, lebo o výstupe som chcel dať správu svojim priateľom, ktorí majú podobné záujmy. Starosta obce sa ma pýtal, čo ma privádza do ich obce. Nečudujem sa, že sa čudoval. Nenápadná malá obec učopená na Krupinskej pahorkatine, v ľavom úbočí potoka Vrbovok s počtom obyvateľov niečo málo cez 250. Kto by tam šiel? Ale majú ten hrad! Keď som mu povedal môj zámer, dosť ho to zaujalo. Povedal, že pri tejto príležitosti ma prijme na ich Obecnom úrade... No, dobrý začiatok. A o ceste na hrad?

Z centra obce sme sa autom presunuli na Lazy Konská. Tam sme ho nechali nevediac, či je to bezpečné. Ale čo sme mali robiť? Kráčali sme lesom po ceste, ktorá išla stále do doliny. Na hrad sa naozaj ide smerom dole! Trvalo to skoro hodinu. Hrad sme do poslednej chvíle vôbec nevideli. Čo bolo horšie, aj turistickú značku vidieť bolo malým šťastím. Až konečne, po prebrození riečky Litavy (aj tak sa vraj hrad kedysi volal) sme ho konečne zbadali. Na pomerne veľkej lúke bolo jedno rekreačné ubytovacie zariadenie. Zavreté. Obďaleč ruiny akýchsi starých domov. A zdevastovaná kaplnka. Čudné miesto. Ak by bolo v Tribeči, mali by sme zaiste husiu kožu. Náľade nepridávalo ani to, že sme cestou ku hradu volili skratku. Nevedeli sme, že vedie cez starý, celkom maličký cintorín. Cestou sme stretli asi dvoch hubárov, inak ani živáčka. Na hrade potom dvoch – troch ľudí, ktorí tam oddychovali po práci. Hrad však prekvapil. Svojou rozlohou. Aj tým, že je udržiavaný a jeho ruiny postupne konzervuje Občianske združenie Rondel. V totálnej horúčave sme si ani neuvedomovali, že v týchto miestach sa udáva najväčší výskyt plazov na Slovensku. Veľkou

zvláštnosťou – a naša osobná prítomnosť to môže potvrdiť – je to, že Čabrad' je jediný slovenský hrad, z ktorého nevidieť žiadne ľudské osídlenie.

Ale tých hradov je vyše 60!

Áno. Dalo by sa o tom veľa hovoriť. Spomínať, prezerať fotografie. V Novom Cluse na to priestor naozaj nemáme. Ja, aby som to mal v jednom celku a zosumarizované, píšem prácu o Slovenských hradoch. Kompletne o všetkých. Nielen o tých, ktoré som navštívil. Zaznamenávam a popisujem všetky miesta, kde sú hrady, ruiny hradov



Spomienka na legendárnu cyklotúru. Bolo to už naozaj pred mnohými rokmi. Sedemčlenný pelotón z klížskej doliny vtedy zdolal Čachtický hrad.

a tiež miesta, kde kedysi hrady stáli. Všetko sa to týka výhradne hradov. Teda žiadne kaštieľe, zámky, strážne veže, či niečo podobné.

Pri takom množstve hradov si možno zažil aj nejakú veselú situáciu alebo ktorý výstup Ti najviac utkvел v pamäti.

Tých zážitkov je naozaj veľa. Pamätám si, ako už pred rokmi som zostal v nemom úžase z nádhery Lietavy. Čerstvé sú zážitky z východu krajiny, kde sme s rodinou navštívili niekoľko hradov a ten vo Vinnom nás prekvapil tým, že tam bol neskutočne čulý pracovný ruch. Nezabudnuteľná bola aj Čičva. Keď sme si tento hrad prezreli, požiadal som jedného muža stredných rokov, aby nás odpotil. Dostal kratučku inštruktáž. Chytil foťák a zrazu počujem: „Raz dva tri ...“ cvak. Znovu odpočítavanie. Asi zo trikrát si to takýmto spôsobom odpočítaval a potom nás cvakol. Išiel som si to skontrolovať. Na záberoch nás skoro nevidelo. Oblohu ale dostatočne. Prosil som ho, nech skúsi ešte raz. A zasa išiel v tom svojom rytme: „Raz, dva, tri...“ cvak. Len o čosi málo lepšie, ale furt zle. Zadať akoval som mu. Urobili sme si vlastné zábery, podpichli trojicu školákov, ktorí nebezpečne liezli po zrúcaninách hradu a pobrali sa na cestu späť. Spomínam aj na



Vinné, hrad pri Michalovciach, prekvapil čulým pracovným ruchom. Pripadal som si, akoby som sa vrátil v čase do dôb, keď tu reálne pulzoval život... Foto – Peter Maťašeje



Na hrade Čičva, ktorý bol jubilejný 60-ty!

Foto – Paulína Maťašeje

to, ako sme pred rokmi zabľúdili v neskorú jeseň z návratu návštevy Čierneho hradu. No a o tom, ako vie návštevníka doslova omráčiť Oravský, či Spišský hrad snád ani hovoriť nemusím. Pekný bol Bzovík, ktorý som nazval hradom princezien, nádherné sú hrady Považia. Už ale musím prestať, lebo by som sa rozplýval...

Milí čitatelia, aj vo vašom mene ďakujem Petrovi za jeho čas a odpovede. Toto pútavé čítanie vás zaiste inšpirovalo k návšteve niektorého hradu. Prečo si nespraviť jednoduchý výlet za hradbami a rytiermi a nepustiť svojej fantázií uzdu na jednom z týchto historických miest?

Anna Húdoková

Boardclub69

Zdá sa, že paleta športových odvetví, ktorým sa venujú mladí ľudia z klízskej doliny, sa každým rokom rozrastá. Naši pozorní čitatelia si to zaiste všimli a vedia o tom. Medzi tieto športy patrí aj menej známy snowboarding, ktorý sa radí medzi zimné športy. Partia mladých ľudí, ktorá sa tomu venuje, založila dokonca svoj vlastný klub. Volajú sa Boardclub69. Oslovili sme zainteresovaných a požiadali o rozhovor. Súhlasili. Nuž teda, čo je to za klub, ako funguje, koľko ľudí sa od nás snowboardu venuje. Odpovede na tieto a ďalšie otázky zaiste budú zaujímať aj našich čitateľov.

Kedy ste odložili lyže a začali so snowboardom?

Niektorí z nás boli najskôr lyžiarmi, no snowboarding nám všetkým učaroval. Tomuto športu sa aktívne venujeme už piatu sezónu.



Na snímke zľava Sebastián Bielič, Martin Dulka a Matúš Bielič.

Koľko ľudí bolo na samom začiatku a ako je to teraz?

S prvotnou myšlienkou prišli dvaja kamaráti v Talianskych dolomitoch a po čase sa klub rozrastal o nových členov. V dnešnej dobe má klub štrnásť stálych členov.

Názov klubu je trochu tajomný. Prečo 69? Totiž, keď nápad skrsol v hlavách našich zakladateľov viezli sa na sedačkovej lanovke s číslom 69. Takže táto zhoda náhod je príčinou nášho názvu.

(Pokračovanie na str. č. 12)

Boardclub69

(Dokončenie zo str. č.11)

Už sa to dostalo aj do verejnosti. Máte svoj vlastný snowpark. Ako ste sa k tomu dostali? A kde sa nachádza?

Na Slovensku nie je taká široká škála snowparkov ako v zahraničí. Preto sme sa rozhodli osloviť majiteľov lyžiarskeho strediska Skalka ARENA s myšlienkou vybudovania snowparku v ich stredisku. Minulý rok v lete sme dostali od majiteľov strediska zelenú a hneď sme sa pustili do konštrukcie prekážok. Tí ktorí nevedia, Skalka ARENA sa nachádza v Kremnických vrchoch neďaleko mesta Kremnica.

Má možnosť aj prípadný nový záujemca vstúpiť do klubu, alebo je to už uzavretá skupina?

Sme partia mladých ľudí s rovnakým záujmom, do nášho klubu sa nerobí žiadne výberové konanie ani nič podobné. Kto má rád snowboarding môže si s nami kludne zajazdiť a po čase ho prijme medzi nás.

Zaiste sa záujemcovia môžu na vašu činnosť pozrieť aj prostredníctvom sociálnych sietí. Je to naozaj tak?

Áno, samozrejme, môžete nás nájsť na sociálnych sieťach ako je Instagram pod menom @boardclub69. Určite sa potešíme, keď nás začnete sledovať.

Kto z klubu, alebo ktorí, sú najlepší, komu sa najviac darí? Navzájom sa neporovnávame, no podporujeme a učíme sa nové triky, predsa vždy je čo zlepšovať. Každý z nás vyniká v niečom inom.

Sledujete aj konkurenciu?

Snowboardáci medzi sebou nehľadajú konkurenciu, ale



Matúš Bielich v snowparku na Skalke.



Na snowparku sa odpracovalo množstvo brigádnických hodín. Sebastián Bielich vo chvíľach natierania prekážok.

inšpiráciu. Sme ako jedna veľká rodina.

Boli ste sa pozrieť aj na známe podujatie tohto druhu v Rakúskom Soldene. Čo vám to prinieslo? Čím vás to obohatilo?

Podujatie sa volá Audi Nines je to vlastne exhibičná akcia najlepších snowboardistov a freeskierov na svete, ktorí sa na týždeň stretnú, zabávajú sa a jazdia v špičkovom parku. My sme tam boli podporiť našu slovenskú snowboardačku Klaudiu Medlovú, s ktorou sme mali možnosť si zajazdiť a zabaviť sa. Klaudia napokon skončila strieborná. Táto akcia v nás zanechala veľký dojem, entuziazmus a kopec zážitkov.

Aké iné aktivity má Boardclub?

Popri snowboardingu sa venujeme aj iným doskovým športom, ako napríklad longboarding a wakeboarding, ale radi si

zajdeme aj na turistiku.

Čo najbližšie chcú snowboardisti z klíšskej doliny absolvovať?

Úspešné otvorenie sezóny 2020/21 a taktiež otvorenie druhej sezóny nášho snowparku na Skalke.

A chcete čitateľom Nového Clusu niečo odkázať?

Radi vás uvidíme na Skalke, kde si môžete spolu zajazdiť. Nemajte strach skúšať nové veci, veď predsa kto nepadá jazdí pod svoje možnosti!

Do ďalšej činnosti v mene našich čitateľov želáme týmto mladým ľuďom všetko dobré. Budeme sa tešiť, ak sa o ich nových aktivitách budeme môcť dozvedieť niečo aj v budúcnosti. Napokon ďakujem za ústretovosť a za poskytnutie rozhovoru členom Boardclubu Máriusovi Bielichovi, Martinovi Dulkovi, Sofii a Sebastiánovi Bielichovým.

Peter Maťašeje

Foto – Archív Boardclubu



Minoriadne stretnutie v rakúskom Soldene. Na snímke zľava Martin Dulka, Klaudia Medlová (reprezentantka Slovenska), Hailey Langland (reprezentantka USA), Matúš a Márius Bielichovi.